

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษา “การสำรวจความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7” ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการศึกษาโดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ โดยมีรูปแบบเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) ใช้การศึกษาในลักษณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและวัดผลเพียงครั้งเดียว (One-Shot Case Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้วิธีการให้ผู้ตอบกรอบบแบบสอบถามเอง (Self-Administration)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาคั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปทั้งเพศชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์เกาหลี

จากข้อมูลหลักฐานการทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 (“จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็นกรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่างๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร,” ออนไลน์, 2551) ได้รายงานจำนวนประชากรในของกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ประชากรชายในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 2,727,574 คน ประชากรหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 2,988,674 คน รวมประชากรทั้ง 2 เพศในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 5,716,248 คน

ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูป โดยผู้ศึกษากำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับไม่น้อยกว่า 5% เมื่อพิจารณาตารางสูตรของ Taro Yamane ดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

E = ความคลาดเคลื่อน

แทนค่าตามสูตรได้ผลลัพธ์ ดังนี้

$$n = \frac{5,716,248}{1 + 5,716,248 (.05)^2}$$

$$n = 399.97$$

ในการศึกษาครั้งนี้ครั้งนี้ผู้ศึกษาเก็บตัวอย่าง จำนวน 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นตอน 1 วิธีการเลือกเขตในกรุงเทพมหานครเป็นตัวแทนกลุ่มผู้ชมสื่อละครโทรทัศน์เกาหลี ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากเลือกเขตจำนวน 10 เขต จากจำนวนเขตการปกครอง 50 เขต (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, ออนไลน์) ผลการจับสลาก ได้เขตที่เป็นตัวแทน ดังนี้

ตารางที่ 3.1
แสดงกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามเขต

ลำดับ	เขต	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	พญาไท	40
2	จตุจักร	40
3	ปทุมวัน	40
4	บางกะปิ	40
5	บางกอกน้อย	40
6	บางพลัด	40
7	บางรัก	40
8	สีลม	40
9	ลาดพร้าว	40
10	บางซื่อ	40

ขั้นตอนที่ 2 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบจัดสัดส่วน (Quota Sampling) ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 10 เขต เขตละ 40 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเก็บข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ทำการเปิดรับหรือรับชมสื่อละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในแต่ละเขตตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 ให้ครบตามจำนวนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ คือ แบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaires) โดยมีการแบ่งคำถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลี

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้จากละครโทรทัศน์เกาหลี

สมมติฐานและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จำแนกตัวแปรตามสมมติฐาน โดยแบ่งตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

สมมติฐานข้อที่ 1 : ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลี

สมมติฐานข้อที่ 2 : ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี

สมมติฐานข้อที่ 3 : ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์

สมมติฐานข้อที่ 4 : ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ วัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี

สมมติฐานข้อที่ 5 : ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อละครโทรทัศน์เกาหลีมีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลี

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี

กำหนดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

ผู้ศึกษาได้ออกแบบมาตรวัดและกำหนดคะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถาม โดยได้ออกแบบมาตรวัดของตัวแปรและตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางประชากรศาสตร์

1. เพศ
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. อายุ
 - 2.1 15 – 25 ปี
 - 2.2 26 – 35 ปี
 - 2.3 36 – 45 ปี
 - 2.4 46 – 55 ปี
 - 2.5 55 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา
 - 3.1 ประถมศึกษา
 - 3.2 มัธยมศึกษา
 - 3.3 อนุปริญญา/ปวส.
 - 3.4 ปริญญาตรี

- 3.5 สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ
- 4.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 4.2 พนักงานบริษัทเอกชน
- 4.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
- 4.4 นักเรียน/นักศึกษา
- 4.5 พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณ
- 4.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- 5.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 5.2 10,000 – 15,000 บาท
- 5.3 15,001 – 20,000 บาท
- 5.4 20,001 – 30,000 บาท
- 5.5 สูงกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์เกาหลี

สถานโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

2.1 ความถี่ในการชม/สัปดาห์

- ทุกวัน
- 4 - 6 ครั้ง/สัปดาห์
- 2 - 3 ครั้ง/สัปดาห์
- 1 ครั้ง/สัปดาห์

2.2 ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์เกาหลี

- มากกว่า 60 นาที
- 41 - 60 นาที
- 31 - 40 นาที
- 16 - 30 นาที
- น้อยกว่า 16 นาที

สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7

2.1 ความถี่ในการชม/สัปดาห์

- 4 ครั้ง/สัปดาห์
- 2-3 ครั้ง/สัปดาห์
- 1 ครั้ง/สัปดาห์

2.2 ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์เกาหลี

- มากกว่า 60 นาที
- 41 - 60 นาที
- 31 - 40 นาที
- 16 - 30 นาที
- น้อยกว่า 16 นาที

2.3 ช่วงเวลาในการชม

- จันทร์ - ศุกร์ 01.00 - 02.00 น.
- เสาร์ - อาทิตย์ 01.00 - 02.00 น.
- เสาร์ - อาทิตย์ 02.00 - 04.00 น.
- เสาร์ - อาทิตย์ 18.30 - 20.00 น.

2.3 ช่วงเวลาในการชม

- จันทร์ - อังคาร 08.30 - 10.30 น.
- เสาร์ - อาทิตย์ 09.00 - 11.30 น.

2.4 พฤติกรรมขณะรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีของกลุ่มตัวอย่าง

- ตั้งใจชมตลอด
- ตั้งใจชมแต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา
- ชมเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง
- เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อนขณะทำกิจกรรมอื่น

2.5 เหตุผลสำคัญในการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของกลุ่มตัวอย่าง

- ชมเพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อให้เกิดความทันสมัย
- ชมตามเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว
- ชมเพราะชื่นชอบดารานักแสดง
- ชมเพราะช่วงเวลาที่ออกอากาศสอดคล้องกับเวลาของท่าน
- ชมเพราะอยากทราบและเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเกาหลี
- ชมเพราะเนื้อหาและการดำเนินเรื่องน่าสนใจ

2.6 ประเภทของละครโทรทัศน์เกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ

- ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล เช่น แดจังกึม, จูมง มหาบุรุษกู้บัลลังก์,

ตำนานจอมกษัตริย์เทพสวรรค์

- ประเภทชีวิตการต่อสู้ เช่น อิมซังอ๊ก ยอดพ่อค้าหัวใจทรนง
- ประเภทรักโรแมนติก เช่น รักุ่นวายของเจ้าชายกาแฟ, ฝันรักของเจ้าหญิง
- ประเภทตลก/เบาสมอง เช่น กัปตันหัวใจยายแม่มด
- ประเภทไศกนาฏกรรม เช่น ตำนานรักคิมซูซอน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อละครโทรทัศน์เกาหลี

ผู้ศึกษาใช้สเกลในการวัดแบบ Likert Scale โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนต่อการวัดความคิดเห็นต่อสื่อละครโทรทัศน์เกาหลีเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ข้อมูลความด้านบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อมูลความด้านลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

วิธีการแปลความหมาย โดยสามารถนำคะแนนของระดับความคิดเห็นมาหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

$$\text{คะแนนสูงสุดของระดับความคิดเห็น} = 5$$

$$\text{คะแนนต่ำสุดของระดับความคิดเห็น} = 1$$

$$\begin{aligned} \text{พิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} \\ &= 5 - 1 \\ &= 4 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย} / \text{จำนวนชั้น} \\ &= 4 / 5 \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ผลของการวัดความคิดเห็นที่มีต่อสื่อละครโทรทัศน์เกาหลี ของกลุ่มตัวอย่างได้จากการนำคะแนนของแบบสอบถามในส่วนดังกล่าว มารวมแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายขอค่าเฉลี่ยระดับต่าง ๆ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21 – 5.00	หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.41 – 4.20	หมายถึง เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง/เฉย ๆ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.81 – 2.60	หมายถึง ไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.80	หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี

ผู้ศึกษาใช้สเกลในการวัดแบบ Likert Scale โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนต่อการวัดการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์เกาหลีของกลุ่มตัวอย่างเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ข้อความด้านบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อความด้านลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

วิธีการแปลความหมาย โดยสามารถนำคะแนนการวัดความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี มาหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

$$\text{คะแนนสูงสุดของระดับความคิดเห็น} = 5$$

$$\text{คะแนนต่ำสุดของระดับความคิดเห็น} = 1$$

$$\begin{aligned} \text{พิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} \\ &= 5 - 1 \\ &= 4 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อัตราภาคชั้น} &= \text{พิสัย} / \text{จำนวนชั้น} \\ &= 4 / 5 \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ผลของคะแนนการวัดความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ของกลุ่มตัวอย่างได้จากการนำคะแนนของแบบสอบถามในส่วนดังกล่าว มารวมแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายขอค่าเฉลี่ยระดับต่าง ๆ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การทดสอบเครื่องมือวิจัย

ในการทดสอบครั้งนี้ ได้มีการทดสอบเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) และ ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยการนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ความเที่ยงตรงทางโครงสร้าง (Construct validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อพิจารณาว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมและมีความชัดเจนของถ้อยภาษาตรงตาม ประเด็นการศึกษา และสัมพันธ์สอดคล้องกันแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาและวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบก่อน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาทดสอบหาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้เทคนิคการวัดความสอดคล้องภายในชุดเดียวกัน (Internal consistency method) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alfa Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic Package of Social Science) ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟาของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 0.7393 ซึ่งมีค่ามากพอทำให้แบบสอบถามน่าเชื่อถือ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงจำนวนค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อจัดรวบรวมข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่เพื่อนำมาอธิบายข้อมูล ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการ

เปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีของกลุ่มตัวอย่าง ความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลี ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยใช้วิธีการทดสอบแบบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation)

การประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ หลังจากที่ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด เรียบร้อยแล้ว จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดมาตั้งรหัสของตัวแปรตามที่ได้กำหนดไว้ แล้วจึงบันทึกข้อมูลลงในระบบคอมพิวเตอร์ และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window